

SOS CAÏZA

41ste jaargang / 1

[driemaandelijks] maart 2017

Verantw. uitgever: Lieve Marrannes
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel. 050 31 94 93

Afgiftekantoor: 8000 BRUGGE
Toelatingsnummer P209.039

**NIEUWE POMPEN
EN WATERTANKS**

Pasen staat voor de deur.

De paasklokken zijn niet meer.
Waar is de tijd??
Vroeger verlieten ze op witte donderdag de klokkentorens van onze kerken.
Ze vlogen in alle stilte naar Rome.
Daar vergaderden ze.
Hoe het eraan toe ging, hebben we nooit achterhaald. Maakten zij daar vrienden uit andere landen? Spraken ze dezelfde taal? Waar overnachten ze? Was er een klokkenhotel? Het moet er ontzettend druk geweest zijn met al die klokken.
Gelukkig dat ze stil moesten zijn want ze bleven er op Goede vrijdag.
Werd er met de ellbogen gewerkt om het eerst de mooiste en lekkerste eieren te krijgen of waren ze hoffelijk en wachtten ze netjes in de rij hun beurt af. Dan vlogen ze met hun vracht in de nacht terug naar hun verblijfplaats.

En ... op paaszaterdag klingelden ze er feestelijk op los. nadat ze hun eitjes op de juiste plaats gedeponeerd hadden. Zodra je hoorde dat de klokken terug waren, liep je de tuin in op zoek naar de lekkernij die ergens verdoken lag tussen voorjaarsbloemen en struiken. Nu huppelen, naar het schijnt, de paashazen rond...
Vanwaar die komen weten we niet. Verzamelen zij ook ergens? Waar halen zij hun eieren vandaan? Ik heb er nog nooit één ontmoet.
Dus legden wij voor de zekerheid zelf de paaseieren in de tuin en kwamen de kleinkinderen ze zoeken.
Nu spelen ze zelf paashaas voor elkaar en moeten de enen de chocolade van de anderen zoeken. Maar dat is niet hetzelfde als het paasgeschenk uit Rome dat de klokken meebrachten!

**VOORZICHTIG
HAAST NOG BREEKBAAR,
VERSCHIJNT OVERAL HET LICHT.
MAAR MET EEN KRACHT
DIE NIEMAND KENT.
DIE NOG HOOP LAAT KIEMEN
TUINEN AANSTEKT,
GRAFSTENEN OPZIJ ROLT.
ALLES WIJST NAAR
EEN NIEUW BEGIN
EEN ZALIG PAASFEEST!**

MAALTIJD TEN VOORDELE VAN SOS CAIZA...

Op zondag 29 januari 2017 organiseerden wij naar aloude traditie onze maaltijd ten voordele van Caiza. In zaal Forum te Blankenberge mochten wij ook dit jaar weer **136 sympathisanten** verwelkomen. Bedankt aan alle aanwezigen!

Deze maaltijd bracht € 2.884 op.

Volgend jaar vindt de maaltijd plaats op **28 januari 2018**.

Noteer dit alvast in je agenda!

ENKELE NIEUWTJES UIT CAIZA...

De padre schrijft: De start van het nieuwe schooljaar.

Op maandag 16 januari begonnen we met de inschrijvingen zoals het door het ministerie van onderwijs wordt voorgeschreven voor geheel Bolivia. Om zes uur 's morgens openden wij, zoals elke dag, de poorten van het parochiehuis. Tot onze grote verrassing stond een lange rij mensen op de stoep te wachten. Volgens Juan Mamani, de portier van het parochiehuis, waren de eersten al om 3 uur aangekomen. Zij lagen daar te slapen. Onmiddellijk hebben we even met die mensen gesproken. We besloten om het uur van inschrijven te vervroegen naar 7 uur. We konden hen toch niet langer op straat laten wachten want het was vrij koud en het regende

Voor de inschrijving volgen wij altijd dezelfde werkwijze. We vergaderen eerst met het bestuur van de scholen in de zaal van de parochie. We kijken samen hoeveel leerlingen we kunnen inschrijven. Wij geven eerst voorrang aan degenen die al een broer of zus hebben in de lagere school of het college. Daarna komen de leerlingen in aanmerking die in Caiza wonen of in één van de kleinere gehuchten die tot Caiza behoren. Dan kijken we hoeveel leerlingen er nog bij kunnen. De kandidaten die van verder komen, krijgen de resterende plaatsen. Van die laatste groep schrijven we degenen in die een goede voorbereiding kregen in hun lagere school, die dus kans op slagen hebben. Ze moeten zich ook kunnen vinden in ons onderwijsproject.

Nadat we al deze stappen doorlopen hadden, bleven er veertig leerlingen over die we niet konden inschrijven.

Later op de dag en ook de dagen daarop meldden zich nog andere kandidaten. We hebben een honderdtal leerlingen moeten weigeren in het “Colegio Pablo Sexto” en de lagere school “Escuela José Alonso de Ibañez”.

Ik wil hier nog enkele kanttekeningen maken.

- Tot nu stond er bij de inschrijvingen nooit een rij ouders. Het is voor de allereerste keer dat we hier mensen slapend aan de poort van het parochiehuis hebben aangetroffen. Dit heeft ons werkelijk verrast.

- Vele ouders willen hun kinderen laten studeren in de scholen van Caiza. Ze merken immers dat we ernstig werk leveren en alle richtlijnen van het Ministerie van onderwijs en van de Christelijke Scholen navolgen

Je moet weten dat heel wat scholen in Bolivia geen degelijk onderwijs geven. Ik geef je een voorbeeldje. Op vrijdag 10 maart was ik als vertegenwoordiger van de bisschop op een directievergadering van de Christelijke Scholen van het departement Potosí.. Sommige directeurs meldden dat ze nog onvoldoende leerlingen hadden zowel in hun college als in hun lagere school. Daarom vroegen ze of ze de officiële leerlingelijsten wat later mochten indienen namelijk tegen donderdag 15 maart. Nochtans moesten deze al op 10 februari binnen zijn. Dat betekent dus ook dat de leerlingen in die scholen nog geen les kregen. Het schooljaar is bij ons

al op zes februari gestart. Wij zijn al een maand bezig!!!. Na enkele telefoontjes naar het ministerie van onderwijs en wat over en weer gepraat kregen ze toch de toestemming om de lijsten meer dan een maand later in te dienen.

- In onze scholen, lagere school en college, kunnen we niet meer leerlingen aanvaarden omdat het aantal plaatsen in de internaten beperkt is. We hebben ruimte te kort en het geheel moet beheersbaar blijven. Alleen dan kunnen we de leerlingen op een goede manier begeleiden en kunnen we werken zoals we in ons onderwijsproject schrijven. Daarbij komt nog de enorme personeelskost die maar blijft toenemen door de verhoging van de lonen en de steeds grotere sociale verplichtingen die de overheid ons oplegt. (n.v.d.r. de overheid betaalt de lonen van de internaat verantwoordelijken niet)

Een overzicht van het leerlingenaantal in de verschillende scholen.

Escuela José Alonso de Ibañez (lagere school)		302 leerlingen
Externen: 262	87%	
Internen: 19 jongens en 21 meisjes	13%	
Colegio Pablo VI		423 leerlingen
Externen: 164	39%	
Internen: 118 meisjes en 141 jongens	61%	

Totaal: 725 leerlingen.

Probleem van de watervoorziening.

Zoals je wellicht weet, regent het in onze contreien normaal overvloedig van november tot en met februari. Maar daar is nu wat verandering in gekomen. Sedert enkele jaren zijn er ook in die maanden echte droogteperiodes. De tekorten aan neerslag waren zo groot dat het drinkwater ontoereikend werd.

Ik denk dat ik de gevolgen van deze droogte, na mijn bijna dagelijkse bezoeken aan de vele gehuchten die bij Caiza en Toropalca horen, op de volgende manier kan weergeven.

- Als er geen regen valt, kan men niet zaaïen op de akkers die men alleen in het regenseizoen kan bewerken. Zo hebben onze landbouwers geen aardappels en bonen kunnen planten en geen tarwe en mais kunnen zaaïen. Daarom hebben velen hun velden achtergelaten en emigreerden ze naar andere dorpen en steden op zoek naar werk om hun dagelijks brood te verdienen. De enen trokken naar de mijnen in Potosí de anderen naar de cocateelt in Cochabamba. Velen gingen naar Santa Cruz, Beni en Pando (departementen van Bolivia). Daar kregen ze een stuk beboste grond toegewezen. Ze mogen dat bewerken en worden er de “nieuwe” landbouwers. Zij proberen er rijst te kweken en andere gewassen die typisch zijn voor deze streken. Maar een lap bosgrond is geen vruchtbare akker. De productie is erg laag en sommigen hebben nauwelijks

Zonnepanelen voor douches van het jongensinternaat

> Extra watertanks voor douches van het jongensinternaat

een opbrengst. Omdat er heel wat mensen uit de dorpen vertrokken zijn, tellen veel gehuchten een miniem aantal inwoners: alleen wat ouderen en vrouwen die achterbleven en wachten op nieuws van hun man. Ondertussen beredden ze het huishouden. Het is echt een situatie die vele mensen wanhopig maakt.

- Als er geen regen valt, groeit er ook geen gras en verdrogen andere weideplanten. Dus hebben de geiten, de koeien en zoveel andere dieren die onze mensen kweken geen eten. De mensen hebben de dieren verkocht voordat ze te mager werden en geen geldwaarde meer hadden. Daardoor overleven er maar enkele dieren in de kleine gemeenschappen.
- Als er geen regen valt, verminderen de kleine waterplassen en de brongebieden en ze drogen zelfs volledig op. Een achterliggend stroomgebied vult de bekkens, die bestemd zijn voor de watervoorziening van dorpen en steden. Dit leverde echter in de voorbije maanden onvoldoende water zodat drinkwater een acuut probleem werd.
- De laatste weken kregen we gelukkig regelmatig fikse buien. In La Paz viel er zo veel regen dat alle drinkwaterbekkens bijna voor 100% gevuld zijn. In Potosí echter blijven er problemen omdat de bekkens kurkdroog stonden. Er is enorm veel neerslag nodig om ze beetje bij beetje te vullen. Sommigen vragen zich echter af hoe het mogelijk is dat die waterreservoirs zo droog staan. Volgens officiële bron

is het gebrek aan regen de oorzaak. Waarschijnlijk spelen nog andere elementen mee maar daarover zwijgt men liever. Het is namelijk zo dat een grote hoeveelheid water uit de bekkens verkocht wordt aan mijnondernemingen om de ertsen uit de Cerro Rico (mijnberg aan rand van Potosi) te wassen. Zo ontstaat natuurlijk vlug een tekort. De vraag naar water vanuit de mijnbouw is de laatste drie jaar sterk toegenomen.

- In Caiza hebben we de 25 jaar oude waterput van de parochie die quasi volledig droog stond, weer in ere hersteld. We hebben hem verschillende meters dieper gemaakt (n.v.d.r.: zie decembernummer van 2016) en hebben water gevonden. Dit was echt de redding voor de parochie, de internaten en ook voor het college en de lagere school. De werken hebben drie maand geduurd omdat de reparatie manueel gebeurde. Er kwamen geen machines aan te pas. We werkten een beetje zoals Padre Santiago en Lia Claeys in hun beginjaren. Ondanks de reparatie was het waterpeil in de put op het einde van de maand januari toch sterk gedaald en we maakten ons grote zorgen. Maar na enkele regendagen begon het waterpeil opnieuw te stijgen. Wat een geluk!

In het internaat van de jongens (Internado Padre Santiago Mestrio) hebben we de bestaande put ook aangepakt, gereinigd en verder gebruikt voor de opslag van

Vullen van watertanks met rivierwater

Watervoorraad in de tuin van het college
> Aanleg van nieuwe waterleiding

regenwater uit het dorp. Dank zij een pomp kunnen we het water oppompen en gebruiken in de gerenoveerde douches en de toiletten. Soms zijn er wel problemen maar we hebben grote plastiektanks geïnstalleerd waarin we het water kunnen opslaan.

Ons grootste probleem is wel het meisjesinternaat (Internado Srta. Lia Claeys). Daar hadden we heel wat tegenslag. De watertoevoer, via de wijk Agua de Castilla, viel volledig uit. Nu is alles een beetje genormaliseerd. Er viel in het verzamelbekken meer regen dan op andere plaatsen en het meisjesinternaat ligt lager dan de rest van het dorp. We zullen in de buurt wel een put moeten boren die het meisjesinternaat van water zal voorzien.

In het college hebben we ons kunnen redden met het water dat we vijf kilometer verder opvangen en via een buis tot in de school brengen. Ook het weinige water uit een diepe put die we reeds lang niet meer gebruikten, heeft ons geholpen. Maar in het college hebben we veel meer water nodig, vooral voor de moestuin. Daarom zullen we een put laten boren in de tuin waar vroeger onderzoek heeft aangetoond dat er voldoende water in de ondergrond zit.

Er staan dus nog een paar dure projecten op de agenda

De uitgaven in Caiza zullen, door de uitzonderlijke situatie dit jaar, zeker onze inkomsten overschrijden, zodat we onze reserves zullen moeten aanspreken. Wij zouden het enorm appreciëren als je ons een duwtje in de rug wil geven. Zo kunnen we uit de rode cijfers blijven!! Ook onze equipe in Caiza en alle kinderen zullen je dankbaar zijn.

Geitenkudde doet stof opwaaien

Ook in de krant El Potosí van 23 maart 2016 stond een artikel, over het watertekort in Bolivia.

Bij normale distributie is er nog voor slechts drie maand water.

Dit zijn de woorden van de algemene directeur van Aapos, het watervoorzieningsbedrijf van Potosí.

De neerslag is ontoereikend om aan de verwachte vraag naar water te voldoen. Van de vele spaarbekkens zijn er nu al enkele leeg en andere hebben enkel een reserve van nauwelijks 50% van hun capaciteit. Verder worden er noodplannen uitgewerkt voor de watervoorziening vanaf juli. De bevoorrading zal dan strikt gereguleerd worden.

De algemene leiding van Aapos vraagt aan zijn klanten nu al zorgzaam met water om te gaan, opdat ze ook na juni nog voldoende water zou kunnen leveren.

Ook de drinkwatermaatschappij is reeds aan besparingen toe. Zo wordt de levering voor vijftigduizend gebruikers (bevoorraad door de bekkens van Kari Kari en de rivier San Juan) van honderdtachtig liter per seconde teruggebracht naar honderdvijftig liter per seconde. Zo hopen ze het misbruik van water te beperken en meer reserves over te houden.

In de omgeving van Potosí werden sedert 1575 zeventwintig kunstmatige bekkens aangelegd. Het gaat om grote reservoirs die het water uit de bergketen van Kari Kari opvangen. In de koloniale periode gebruikte men deze om de hydraulische systemen van de mijnbouw aan te drijven.

Vandaag worden ze gebruikt voor de waterdistributie in Potosí en voor de bevoorrading van meer dan tweehonderdduizend personen.

Señora Francisca Uño

Mevrouw Francisca Uño is met pensioen.

Sinds 1965 (n.v.d.r.: 2 jaar na aankomst van Lia en Padre Santiago in Caiza), dus gedurende 52 jaar, werkte ze in de keuken. Ze geniet nu van een welverdiende rust samen met haar man Gabino Cuiza en haar twee kinderen.

Ze is verhuisd naar Potosí.

Op 15 september 2017 vieren we het vijftigjarig bestaan van het college. Dan zullen wij Francisca bedanken voor haar jarenlange inzet in naam van alle medewerkers aan het project in Caiza. We zullen haar een eremedaille geven. In kleine kring hebben wij al feestelijk afscheid genomen maar op 15 september doen we dat officieel.

EEN ARTIKELTJE VAN TREES DECOCK DIE BIJ ONS STAGE LOOPT...

Hallo, mijn naam is Trees Decock. Dit is misschien het honderdste tekstje dat ik schrijf. Want wat ik wil schrijven is niet makkelijk onder woorden te brengen. Ik zal opnieuw beginnen.

Hallo, mijn naam is Trees Decock, derdejaars studente lager onderwijs aan de hogeschool Vives Torhout. Ik ben 20 jaar en ben een nieuwsgierige creatieveling. Momenteel loop ik stage bij SOS Caiza voor een periode van zes weken. Na een ontmoeting op de COV-beurs was ik meteen verkocht. Zo'n mooi initiatief, hier moeten meer mensen van weten. Ik ben van mening dat kinderen van jongs af aan moeten leren omgaan met diverse culturen en dat ze ook hun steentje kunnen bijdragen. De beslissing was dus snel genomen om hier stage te lopen en ook meteen mijn bachelor proef (eindwerk) te maken met als thema SOS Caiza. Ik heb het grote geluk dat Georges en Mieke me hier in willen ondersteunen. Met mijn kennis van onderwijs ga ik aan de slag. Het is de bedoeling dat de educatieve koffers (n.v.d.r. we maakten deze met de vrouwen van onze werkgroep) van SOS Caiza stevig onder handen worden genomen. Ik bestudeer ze, verfijn ze en maak een handleiding voor leerkrachten. Daarbij horen ook prikkelende werkbundels en fiches voor de leerlingen. Hun ogen moeten opengaan maar de klemtoon ligt vooral op genieten en inleven, spelend leren en ontdekken. Daarna testen we deze koffers en ideeën uit en leggen hen voor aan toekomstige leerkrachten. Het doel van de koffers is om kinderen en hun ouders te bereiken, hen te laten inleven, het project onder de mensen brengen. Met mijn eindwerk ga ik nog een stapje verder. Helemaal nieuw en aansluitend met de koffers ontwikkel ik een kunstproject: Kunst voor Caiza, een project voor kinderen, door kinderen. Het is de bedoeling dat kinderen kunst maken en hun kunstwerken gaan veilen. Het opgehaalde geld gaat dan integraal naar de internaten in Bolivia. Zo hoop ik dat er op lange termijn geld kan ingezameld worden. Dan kan SOS Caiza het onderhoud van de internaten garanderen. Ziezo, dit was mijn engagement voor SOS Caiza in vogelvlucht.

Wilt u meer weten, heeft u vragen of advies?
Aarzel dan niet om me te contacteren!

Mail: trees.decock@outlook.com

FINANCIËS, ONZE ONTVANGSTEN...

December 2016

Adopties	€ 994,93
Studiebeurzen	€ 700,00
Gewone giften Vl.	€ 7.506,10
Gewone giften Wal.	€ 7.517,40
Steun Schoenen Torfs	€ 1.000,00

TOTAAL: € 17.718,43

Januari 2017

Adopties	€ 379,72
Studiebeurzen	€ 50,00
Gewone giften Vl.	€ 3.258,10
Gewone giften Wal.	€ 1.202,79
Opbrengst maaltijd	€ 2.884,00
Opbrengst concert	€ 905,00
Legaat Abbé Pauchet	€ 1.060,75

TOTAAL: € 9.740,36

Februari 2017

Adopties	€ 430,14
Studiebeurzen	€ 90,00
Gewone giften Vl.	€ 835,10
Gewone giften Wal.	€ 250,40
Steun Fonds Burgemeester Blankenberge	€ 250,00
Legaat Abbé Pauchet	€ 7.550,35

TOTAAL: € 9.405,99

HUWELIJKEN – DOOPSELS – VERJAARDAGEN **Deel uw vreugde met onze Boliviaanse vrienden.**

**Stel je vrienden een origineel en sympathiek geschenk voor:
een storting voor S.O.S. Caiza**

BE57 4727 0698 0135

Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke

Tel.: 050 31 94 93

**Wij bezorgen ze een fiscaal attest
voor iedere gift van € 40 of meer.**

**Wil je ons tijdschriftje S.O.S. Caiza via email ontvangen,
stuur ons een mailtje.**

mark.makelberge@telenet.be (secretaris-schatbewaarder)

georges.suvee@telenet.be (voorzitter)

lieve.marrannes@telenet.be (verantw. uitgever S.O.S. Caiza)

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer

BE57 4727 0698 0135

BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)

KREDBEBB

BPOTBEB1